

พระราชบัญญัติ

บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๒) สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

(๓) นิติบุคคลที่ให้บริการสินเชื่อแก่การธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สินเชื่อ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” และคำว่า “เงินกองทุน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“สินเชื่อ” ให้ความหมายรวมถึงธุรกรรมแฟ็กเตอร์িং ธุรกรรมการให้เช่าซื้อ ธุรกรรมการให้เช่าแบบลีสซิ่ง และธุรกรรมอื่นที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ให้การค้ำประกันสินเชื่อแก่การระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อม โอนสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการค้ำประกันสินเชื่อการระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้แก่บุคคลอื่น หรือดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องดังกล่าว ทั้งนี้ การโอนสิทธิเรียกร้องให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“(๓/๑) ลงทุนหรือถือหุ้นในกิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตามวัตถุประสงค์ของบริษัท โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๑๖/๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของบริษัท ที่ประชุมผู้ถือหุ้นอาจกำหนดให้คณะกรรมการมีกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่กำหนดในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ก็ได้ โดยจำนวนกรรมการทั้งหมดเมื่อรวมกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๒๓ แล้ว ต้องไม่เกินสิบเอ็ดคน

จำนวนกรรมการทั้งหมดตามวรรคหนึ่งไม่นับรวมกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๒๐”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้กรรมการซึ่งที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่ โดยให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้

หากยังมิได้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินกิจการของบริษัทต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็น จนกว่าที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะได้เลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับเลือกตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้